

РЕШЕНИЕ

№ 5980

гр. София, 27.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 28.11.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **6907** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано по жалба от К. Г. Г., против Заповед № Н₂-690 от 15.11.2010 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане” - район „С.”, [населено място], потвърдена с Решение № РД 01 - 17/04.01.2011 г. на директора на РД „Социално подпомагане” С. – град. С оспорената заповед е наредено К. Г. да възстанови недобросъвестно получена по реда на чл. 9 ППЗСП социална помощ за 2005 г., 2006 г., 2007 г., 2008 г., 2009 г., 2010 г., в общ размер на 1 752, 30 лева, заедно със законната лихва.

В първото по делото съдебно заседание жалбоподателят се яви лично, и след като пожела да организира защитата си Съдът му даде такава възможност. В следващото съдебно заседание не се яви. С жалбата излага становище, че: оспорената заповед е подписана със запетая от некомпетентно лице; няма нарушение на чл. 9 ППЗСП, тъй като той е инвалид и няма доходи, отговаря на изискванията на чл. 9, ал. 3 ППЗСП, не е получил предоставените му помощи недобросъвестно; чл. 10, ал. 1, т. 6 ППЗСП има предвид получаването на доход, който би могъл да осигури средства за живот и доход, отговарящ на чл. 9, ал. 3, т. 6. Признава, че през 2005 г. е отчуждил съсобствен недвижим имот. Желает да бъде отменена оспорената заповед.

Ответникът се представлява от упълномощен адвокат, който оспорва жалбата и изразява становище за правилност и законосъобразност на заповедта. Не претендира разности за водене на делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, въз основа на доказателствата приема за установено следното.

Със заповеди №№ Н₂ - 6474/2005 г.; Н₂ - 365/2006 г.; Н₂ - 681/2007 г.; Н₂ – 4024/2008 г.; Н₂ 275/2009 г. и Н₂ 690/2010 г. директорът на дирекция „Социално подпомагане, Район „С.“ – С. е отпуснал на К. Г. Г. месечни помощи по реда на чл. 9 ППЗСП, след подадени молби – декларации от лицето. С молба – декларация вх. № Н₂ – 1848/20.09.2010 г. Г. е поискал да му бъде отпусната целева помощ за отопление. Тази молба дала повод да бъде извършена социална анкета, която включва и проверка на имотното състояние. Установено било, видно от справката от имотния регистър при Агенцията по вписванията (л. 41), че с Нотариален акт № 112 от 11.11.2005 г. К. Г., като съсобственик е прехвърлил срещу заплащане собствеността си върху поземлен имот в [населено място], Софийска област. Това обстоятелство обаче не е било декларирано от него в молбите – декларации, с които е искал социална помощ.

С оспорената Заповед № Н₂-690/15.11.2010 г. директорът на Дирекция „Социално подпомагане” - район „С.“, [населено място], като се позовавал на факта, че на 11.11.2005 г. жалбоподателят е прехвърлил недвижим имот и не е декларираше това, приел че отпуснатите месечни помощи от 2005 г. до 2010 г., вкл. са били получени недобросъвестно, поради което е постановил да бъдат върнати.

След оспорване горестоящият административен орган – директорът на РД „Социално подпомагане” – С. – град е отхвърлил жалбата с Решение № РД 01 - 17/04.01.2011 г. и е потвърдил заповедта.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Заповед № Н₂-690/15.11.2010 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане” - район „С.“, с оглед разпоредбата на чл. 14б, ал. 1 от Закона за социалното подпомагане, вр. чл. 145, ал. 2, т. 1 АПК.

Съдът приема, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане, но по същество е неоснователна.

Заповед № Н₂-690/15.11.2010 г. е издадена от компетентен административен орган, в съответствие с правомощията, предоставени му с чл. 14а ЗСП. Същата е мотивирана и постановена в резултат на правилно прилагане на материалноправната разпоредба на чл. 14а, ал. 3 от същия закон, след обективно и пълно изясняване на относимите за случая фактически обстоятелства.

Съгласно чл. 12, ал. 1, ал. 2 ЗСП социалните помощи (месечни, целеви, еднократни) се отпускат след преценка на: доходите на лицето или семейството; имущественото състояние; семейното положение; здравословното състояние; трудовата заетост; възрастта; други констатирани обстоятелства. Социалните помощи се отпускат въз основа на подадена от заявителя молба – декларация (чл. 13, ал. 1 ЗСП). В разпоредбата на чл. 9 ППЗСП са описани подробно критериите и условията за отпускане на месечна социална помощ. Освен на тези условия, лицата и семействата които претендират да получат такава помощ следва да отговарят и на установените в чл. 10 ППЗСП допълнителни условия. Едно от тях е (чл. 10, ал. 1, т. 6 ППЗСП) лицата да не са прехвърляли жилищен, вилен, селскостопански или горски имот и/или идеални части от тях срещу заплащане, през последните пет години. Когато директорът на съответната дирекция за социално подпомагане констатира недобросъвестност при получаване на помощи, той е задължен да разпорежи със заповед връщането на получените. Недобросъвестността, както е и в конкретния случай е свързана с недеklarирането на обстоятелството по чл. 10, ал. 1, т. 6 ППЗСП. Обективното съществуване на това обстоятелство след дата 11.11.2005 г. е предствлявало пречка за отпускане на К. Г. на месечни социални помощи. Всички, изброени по – горе заповеди

за отпускане на помощите са били издадени след тази дата. Както се каза, жалбоподателят сам не оспорва, че е прехвърлил срещу заплащане собствеността си върху недвижим имот, а това се установява и от справката. Това прехвърляне е представлявало пречка за получаване на социални помощи, считано от 11.11.2005 г. до 11.11.2010 г. Всичките шест броя заповеди за отпускане на помощи - заповеди №№ Н₂ - 6474/2005 г.; Н₂ - 365/2006 г.; Н₂ - 681/2007 г.; Н₂ - 4024/2008 г.; Н₂ 275/2009 г. и Н₂ 690/2010 г. са били издадени именно през този период от време.

За да ограничи кръга от лицата, които се нуждаят от социални помощи, законодателят е въвел специални изисквания. Целите и философията на ЗСП са да бъдат подпомагани с обществени средства тези граждани, които без помощта на друго не могат да задоволяват основни жизнени потребности. Като е въвел допълнително ограничението по чл. 10, ал. 1, т. 6 ППЗСП Министерският съвет е приел, че прехвърлянето на недвижим имот срещу заплащане следва да бъде въведено като обстоятелство, изключващо правото на социални помощи. В случая подзаконовият нормативен акт не държи сметка за това, дали лицето, което е прехвърлило имот през последните пет години отговаря на останалите условия, определени в чл. 9 ППЗСП. Доводите на жалбоподателя в този смисъл, са неоснователни.

Съдът намира, че ответникът е изпълнил задължението си да установи наличието на фактическите основания, посочени в заповедта, както и изпълнението на законовите изисквания, свързани с издаването ѝ (чл. 170, ал. 1 АПК), и праилно е приложилотносимите материалноправни разпоредби на ЗСП и на правилника за неговото прилагане.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2 АПК Административен съд София - град, 14 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ направеното с жалбата на К. Г. Г. оспорване на Заповед № Н₂-690 от 15.11.2010 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане” - район „С.”.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: